

Tényleges érvényesülés és az egyenértékűség elve

. C-591/10. sz. ügyben

28 Ily módon az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében a **tényleges érvényesülés** elve megtiltja a tagállamok számára, hogy az uniós jogrend által biztosított jogok gyakorlását gyakorlatilag lehetetlenné vagy rendkívül nehézé tegyék (lásd a C-201/02. sz. Wells-ügyben 2004. január 7-én hozott ítélet [EBHT 2004., I-723. o.] 67. pontját, valamint a C-392/04. és C-422/04. sz., Germany és Arcor egyesített ügyekben 2006. szeptember 19-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-8559. o.] 57. pontját).

29 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy ezen elv megköveteli, hogy különösen az esetlegesen fizetendő kamatok számítására vonatkozó nemzeti szabályok ne fosszák meg az adóalanyt a héa tartozatlan megfizetése által okozott veszteségek megfelelő megtérítésétől.

30 A kérdést előterjesztő bíróság feladata annak meghatározása, hogy az ügy minden körülményére figyelemmel erről van-e szó az alapeljárásban. E tekintetben meg kell állapítani, hogy az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból az következik, hogy a VATA 1994 78. cikkének rendelkezései értelmében a Commissioners kifizette a Littlewoods-nak az uniós jog megsértésével kivetett héa utáni kamatokat. E rendelkezések alkalmazásával a Littlewoods számára a hivatkozott rendelkezéseknek megfelelően egyszerű kamatot fizettek ki 268 159 135 GBP összegben, amely mintegy 30 évre járó kamatnak felel meg, és amelynek összege több mint 23%-kal haladja meg a 204 774 763 GBP tőkeösszeget.

31 Annak vizsgálata tekintetében, hogy az alapügyben tiszteletben tartották-e az **egyenértékűség elvét**, emlékeztetni kell arra, hogy ezen elv tiszteletben tartása azt feltételezi, hogy a szóban forgó nemzeti szabály különbségtétel nélkül vonatkozik az uniós jog és a belső jog megsértésén alapuló, hasonló tárgyú és jogalappal rendelkező keresetekre. Az egyenértékűség alapelvét azonban nem lehet úgy értelmezni, mint amely arra kötelezné a tagállamokat, hogy a legkedvezőbb belső jogi szabályozásukat terjesszék ki egy bizonyos jogterületre vonatkozó valamennyi keresetre. Annak megállapításához, hogy ezen elvet tiszteletben tartották-e, a nemzeti bíróságnak – hiszen egyedül neki van a belső jogi keresetek eljárási szabályaira vonatkozó közvetlen ismerete – meg kell vizsgálnia, hogy megfelelnek-e ennek az elvnek azok az eljárási szabályok, amelyek célja, hogy a belső jogban biztosítsák a jogalanyok uniós jogból eredő jogainak védelmét, és meg kell vizsgálnia az állítólagosan hasonló belső jogi keresetek tárgyát és lényeges elemeit. E célból a nemzeti bíróságnak az érintett keresetek hasonlóságát tárgyuk, jogalapjuk és lényeges elemeik szempontjából kell megvizsgálnia (lásd ebben az értelemben a C-63/08. sz. Pontin-ügyben 2009. október 29-én hozott ítélet [EBHT 2009., I-10467. o.] 45. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

C-565/11. sz. ügyben,

23 E tekintetben a Bíróság már megállapította, hogy uniós szabályozás hiányában az egyes tagállamok belső jogrendjének feladata meghatározni e kamatok fizetésének feltételeit, különösen e kamatok mértékét és számításának módját is beleértve. E feltételeknek tiszteletben kell tartaniuk az egyenértékűség és a tényleges érvényesülés elvét, vagyis azok nem lehetnek a belső jog rendelkezésein alapuló hasonló kérelmek feltételeinél

kedvezőtlenebbek, és a gyakorlatban nem tehetik lehetetlenné vagy rendkívül nehézé az uniós jogrend által biztosított jogok gyakorlását (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Littlewoods Retail és társai ügyben hozott ítélet 27. és 28. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).